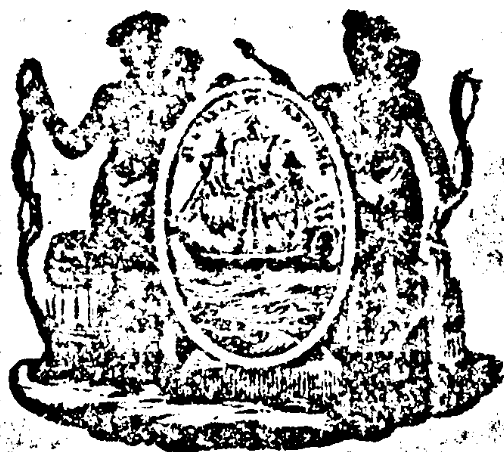
Ao. 1859. **No 52.**

Zaturdag **30 April.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

POST-KANTOOR.

Het Brieven-pakket voor *Curacao*, zal op **HEDEN** des middags ten **12** ure worden gesloten en verzonden per de schoener *Transit*, kapt. J. G. MULLER.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 29 April 1859.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van Henry Marcus Empel en Albertina Carolina Kijfhoek.

Willem Alexander Gödeken en Johanna Floortje Gödeken.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand.
J. F. SAILE VANIER.

Eerste Afkondiging.

Patentregt.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de belastingschuldigen wegens het regt van **Patent**, dat het kohier dier belasting over het loopende jaar den 23n. dezer is executoir verklaard.

Paramaribo, den 27 April 1859.
A. DE MAN.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst

Diverse *FOURNITURES* en andere HUISHOUDELIJKE BENOODIGDHEDEN,

ten dienste van het Militair Hospitaal, alwaar de modellen te bezigtigen zijn.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie, alwaar eene specifieke lijst der benoodigde artikelen is aangeplakt, zal geligt worden op Maandag den 2den Mei e. k., des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 27 April 1859.
De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Transport.

(5882) Den 26 April 1859. C. H. Ulrich als in huwelijk hebbende R. C. A. de Vries aan G. Sorg, van het Huis en Erf aan de Voorstad *Zeelandia* 1 buitenwijk No. 60. O. W. La. A No 76.

Paramaribo, den 27 April 1859.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 28 April 1859.

Op aanstaanden Zaturdag den 30 dezer, zullen bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden gepromulgeerd, de Dictums gewezen in de boedels van Albertus Ingbon, Jean Lesire de Rochemont en Hendrika Magdalena Brunswijk.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
[5915] J. ELLIS.

Pro Justitia. No. 83.

Uit krachte der Resolutie van het Geregtshof der Kolonie *Suriname*, den vijftienden Maart achttienhonderd negen en vijftig, genomen op het voordragt van den Heer Procureur Generaal bij hetzelve Geregtshof; wordt door mij Simon Abendanon Sz., Exploicteur bij het Geregtshof voornoemd, bij *Edicte ad valvas curiae*

Gedagvaard:
Anthonij Wildeboer.

Om op Vrijdag den Twintigsten Mei achttienhonderd negen en vijftig, des morgens ten *half negen* ure, zich te sisteren voor den Heer Commissaris, vacerende ter Criminele Rolle, ten einde tegen zich te zien en hooren voortprocederen, als is voorgeschreven bij artikelen 8 en 9 van het Reglement van Tien October zeventienhonderd acht en negentig (gepubliceerd binnen deze Kolonie den dertigsten October achttienhonderd zeven en twintig Gouvernementsblad Numero vijf) en dat bij non comparatie tegen den beklaagde en defaillant zal worden gevraagd verstek met het profijt als naar regten.

Opgemaakt te *Paramaribo, den Zeven en twintigsten April* des jaars Achttienhonderd negen en vijftig.

SIMON ABENDANON Sz.
Exploicteur.

MAIL-NIEUWS.

De West-Indischepost van 21 Februarij is den 22sten Maart in het Moederland aangekomen. Nieuws, deze kolonie betreffende, was er niet, dan alleen dat Zr. Ms. transportschip *Heldin*, kommandant Toutenhoofd, dat eerst bestemd was om het exercitie in de Middellandsche zee van victualie te gaan voorzien, nu bij veranderde bestemming, over Curacao, eene reis herwaarts zal ondernemen. Van de voor ons zoo belangrijke wetsontwerpen werd niets nader vernomen, en het verslag der Rapporteurs liet zich nog wachten. De eerste kamer was tegen den 27sten April bijeengeroepen en de tweede kamer zette hare werkzaamheden, meest binnenlandsche aangelegenheden betreffende, onafgebroken voort. Den 16den werd het nieuwe tarief op den in- uit- en doorvoer, met 45 tegen 23 stemmen aangenomen. Daarbij wordt, zooals reeds is aangemerkt, een belangrijke stap gedaan op den weg van den vrijhandel. Kennelijk maken de protectionisten zich gereed, om met vereenigde krachten, den doorgang der wet bij de eerste kamer te beletten, of eindelijk de afwijzing door den koning te verkrijgen.

Onder de bij de kamer ingekomen stukken, vindt men het ontwerp van het eerste boek van het lang verwachte wetboek van strafregt. Het aangebodene bevat de beginselen waarop het eigenlijke strafregt zal rusten. Zijn die beginselen, die van zoo hoog gewigt geacht worden en die ongetwijfeld eene zeer breede behandeling tegemoet gaan, eenmaal vastgesteld, dan zal het overige, dat meer de toepassing in al zijn omvang regelt, spoedig volgen. De doodstraf is behouden, doch de uitvoering mag niet in het openbaar plaats hebben. Wijders zijn de voorgestelde straffen: zware tuchthuisstraf van 12 tot 20 jaar; verbanning van minstens tot 1 en hoogstens tot 10 jaar; gevangenisstraf in onderlinge afzondering, onder verpligting tot arbeid. Titel 2 bevat hetgeen tot opheffing, vermindering of verhooging van strafbaarheid strekt. Poging tot misdrijf zal even strafbaar gesteld worden als voltooid misdrijf, doch alleen in gevallen bij de wet uitdrukkelijk bepaald. Titel 4 handelt over deelneming aan misdrijf, over mededaders en medepligtigen. Bij drukpersdelicten is de uitgever of drukker dan alleen vervolgbaar, wanneer de schrijver onbekend of onvervolgbaar is.

Omtrent de spoorwegen was niets nieuws. Dat de regering nieuwe voorstellen zou doen, had zich nog niet bevestigd. Alles wat men vernam, was gebaseerd op geruchten, waarom men zich onthield er over te schrijven.

— HH. MM. de Koning en de Koningin en de prins van Oranje zijn den 31n. naar Amsterdam vertrokken en zouden tot den 5den April in de hoofdstad vertoeven.

— Wij hebben vroeger gemeld dat de maatschappij van taal-, land- en volken-kunde van Ned. Indie, eene Commissie had benoemd, ten einde in 1861 eene groote koloniale tentoonstelling te houden. Het bestuur van het paleis voor volksvlijt te Amsterdam, dat aangekondigd heeft dat het zijn paleis in 1860 met eene groote nationale tentoonstelling zal openen en insgelijks eene koloniale tentoonstelling in 1861 zou houden, heeft zich nu met gemelde commissie verstaan, zoodat zij niet ieder afzonderlijk maar gezamenlijk voor eene in 1861 te Amsterdam in het paleis te hou-

een koloniale tentoonstelling zullen werken.

— De weersgesteldheid was in het Moederland gedurende de laatste 14 dagen geweldig stormachtig geweest. Men herinneerde zich niet dat de wind in vele jaren zoo geweldig stootte en de storm zoo lang aanhield. In de provincie Groningen hebben de dijken en zeeweringen veel geleden. Te Middelburg woei een der torentjes van het stadhuis en op het Hollandsch Diep werd een schip op een bank geworpen en te gronde gerigt. Overigens begon men allerwegs de goede gevolgen van den zachten winter op te merken, de graanvelden stonden overheerlijk en de weilanden prijkten reeds met groen en bloemen; het landwerk was bijna overal in vollen gang en men maakte zich gereed voor den zomerzaai. De arbeidende klasse, die den geheelen winter iets had kunnen verdienen en zich door de lage graanprijzen, goedkoop van voedsel had kunnen voorzien, was de zeer tevreden en ging een nieuw tijdperk van voorspoed tegemoet.

Omtrent de Italiaansche aangelegenheden, waarmede geheel Europa zich thans bezig houdt, deelen wij onzen lezers den volgenden belangrijken brief mede van onzen correspondent, dd. *'s Hage 31 Maart*, luidende als volgt:

„Ik haast mij UEd. te berigten, dat lord Cowley, op wien geruimen tijd het oog van geheel Europa gevestigd was, zijne zending volbragt en over Londen te Parijs, op zijn post teruggekeerd is. Europa bleef lang en is gedeeltelijk nog in onzekerheid, wat het resultaat zijner onderhandeling [illegible] slotsom van hetgeen men weet, komt hierop neder, dat er punten zijn van kwestie tusschen Frankrijk en Oostenrijk, waarin zij, door bemiddeling van Engeland, het eens zouden kunnen worden. Maar wat gij niet vermoedt is, dat terwijl lord Cowley op reis was, het Russische kabinet, kort en goed, het voorstel heeft gedaan om de zaken van Italie in een congres af te doen. Frankrijk nam dat voorstel *dadelijk* aan, Engeland en Pruissen volgden en Oostenrijk volgde eindelijk ook. Of en welke voorwaarden het heeft gemaakt, daaromtrent worden allerlei conjectures gemeld, die later weder worden ingetrokken. En toch het is niet denkbaar, dat het onvoorwaardelijk zou toegestemd hebben, want dan zou het stilzwijgend aan de mogendheden het regt toekennen, om regels in zijne huishouding te komen stellen. Stelt het daarentegen voorwaarden, dan zou de eerste, de levenskwestie van het Schiereiland moeten betreffen, namelijk de onschendbaarheid der traktaten met de onafhankelijke staten van Italie en wat zou het congres dan te regelen hebben? Dit zal dus de tijd moeten leeren. De bijeenkomst van het congres wordt gesteld tegen het laatst van April of het begin van Mei; waar, weet men nog niet. Men zegt te Brussel, te 's Hage, te Baden, enz. De laatstgenoemde plaats heeft geloof ik de meeste kans. Wie zullen de diplomaten zijn, ook dat weet men niet. Eerst werd gezegd: Engeland door den hertog van Cambridge, Frankrijk door prins Napoleon, Rusland door den grootvorst Constantijn, Oostenrijk door den aartshertog Johan en Pruissen door prins Friedrich Wilhelm. Men is later in de soort van diplomaten iets gedaald, en heeft van al deze mogendheden de ministers van buitenlandsche zaken genoemd, maar ook daarin zal nog wel verandering komen. Eindelijk, wie zullen er vertegenwoordigd worden? en ook daaromtrent is men het zeer oneens. Eerst noemde men niemand anders dan de vijf groote mogendheden; doch Sardinie, de bondgenoot van den Franschen Keizer, zou die uitgesloten blijven? Keizer Napoleon, die thans dagelijks bezoeken ontvangt van graaf de Cavour, die zich te Parijs bevindt, ijvert voor de toelating; maar Oostenrijk bestrijdt dit en wil, dat, als Sardinie toegelaten wordt, hetzelfde regt aan al de Italiaansche staten moet toegekend worden. Gebeurt dat, en hebben allen gelijk stemregt, dan zou de schaal in het belang van Oostenrijk kunnen overslaan, dan zou de thans verlevendigde hoop op nog eenigen tijd vrede, zich kunnen bevestigen. Maar dat is niet waarschijnlijk, zij zullen er misschien een raadgevende stem krijgen dan wordt er willigt tijd gewonnen, om Europa en inzonderheid het vredelievend gezinde Frankrijk, gunstiger voor den oorlog te stemmen. Italie *moet* vrij worden en als het overig Europa daartegen gezind is, het is alleen omdat bij het nederwerpen der kluisters, het wereldlijk gezag van den Heiligen Stoel zou geknot worden. Oostenrijk is het zwaard waarmede dat gezag verdedigd moet worden; vallen de traktaten met de vorsten, dan valt ook zijn geduchten invloed en daarmede is dat zoo niet gebroken, dan toch aanmerkelijk beschadigd. Maar Italie moet vrij of vrijer worden en de eenige vraag is maar, zal Oostenrijk transigeren? Doet het dit niet, dan vreezen wij noodlottige gevolgen.

Gij vraagt misschien waarom *moet* er eene verandering in Italie plaats hebben? en ik zou kunnen antwoorden, omdat het sedert lang rijp is voor meerdere vrijheid, dan zijne ellendige despoten het verleenen, ik zou u kunnen wijzen op den koning van *Napels*, die honderden zoo niet duizenden, edellieden en burgers, die hij verdenkt, in zijne kerkers doet versmachten; ik zou u kunnen wijzen op Toskane en andere kleine staten, waar het woord vrijheid onbekend is en waar de uitdrukking van dat woord genoeg zou zijn, om in den kerker geworpen of vermoord te worden. Maar gij kent de kwalen waaraan Italie lijdt; gij weet dat het een vulkaan gelijk is, niet alleen wat zijn bodem, maar ook wat de volken aangaat die het bewonen; gij weet dat de voorteekenen van uitbarsting reeds lang zijn waargenomen en ik voeg er bij, dat die voorteekenen in den laatsten tijd nog geweldig zijn toegenomen. Maar ik wenschte de vraag met eene wedervraag te beantwoorden, naar aanleiding van de schriften die mij dezer dagen onder de oogen kwamen. Zij is deze: waarom toch heeft Orsini keizer Napoleon willen vermoorden? Orsini was geen gemeene omgekochte boef; hij is wel door beulshanden, maar toch als een man van karakter gestorven; persoonlijk is uit zijne brieven gebleken, had hij niets tegen Napoleon; ja, meer, hij beval hem zelfs, in de ure des doods, met weemoed het lot van zijn vaderland aan, van dat vaderland, waarvoor hij zeide te sterven en dat nota bene hulp verwacht van keizer Napoleon, die hij -- had willen vermoorden. Deze schijnbare tegenstrijdigheid laat zich echter wel eenigzins op de volgende wijze verklaren: Men zegt, en niet zonder grond, dat keizer Napoleon tot de Carbonari en wel tot de hoogere graden, behoort. Nu weet men, dat de Carbonari (kolenbranders, zoo als zij zich noemen, op de verdelging der tirannen doelende) sedert jaren eene wijd vertakte samenzwering vormen, die hare eigene geheime regtbanken of veemgerigten heeft en die altijd uitvoerders harer vonnissen weet te vinden. Die zij daartoe kiest is ook tot de uitvoering verpligt of hij vervalt insgelijks in een vonnis. Als men nu nagaat het vroeger zwervend leven van keizer Napoleon in Italie, dan is het niet ongerijmd te gelooven, dat de Corsicaansche afstammeling, voor de vrijheid van Italie met de Carbonari heeft zaamgezworen. Als men daarbij voegt dat hij, eenmaal op den troon zittende en de magt der geestelijkheid kennende die hem steunt, maar die tevens den doodvijand is van de Italiaansche vrijheid, dan komt het menschelijk voor, dat hij dat eedgenootschap liever vergat; maar het is dan ook tevens duidelijk, dat hij er op eene zeer nadrukkelijke wijze door Orsini en Pierri aan werd herinnerd, toen deze het vonnis hunner lastgevers in uitvoering wilden brengen.

Werd hun dood in Italie zoo luide bezongen en bewierookt, omdat zij manmoedig die schandelijken dood hadden ondergaan, zonder hunne lastgevers te verraden? Is keizer Napoleon, dadelijk na die catastrophe, voor Italie aan het werk gegaan, omdat hem een tweede vonnis en gelukkiger of handiger uitvoerders te wachten staan? Waren de kisten met granaten à l'Orsini, die prinses Mathilda zoo geheimzinnig werden toegezonden een voorlooper van dat tweede vonnis; en was het geheel zonder doel, toen prins Napoleon, tijdens dat de Italianen te Parijs hem een adres bij gelegenheid van zijn huwelijk aanboden, ten aanhoore van heel Europa, verkondigde: „Zegt het luid, zegt het iederen „Italiaan, dat mijne familie Italie *nooit* vergeet. „Des keizers handen zijn nu gebonden, alles is „tegen hem, maar houdt u verzekerd dat Italie „hem daarom niet minder naauw aan het hart „ligt." Of moesten deze woorden ook beduiden: komt niet te spoedig met uw vonnis, maar wacht, ik ben getrouw? — die vragen zijn niet gemakkelijk te beantwoorden, doch ongerijmd zijn ze evenmin. Mogt de veronderstelling dat keizer Napoleon tot de Carbonari behoort, juist zijn, dan zal de man die den vrede van Europa in de hand heeft en die slechts zoekt naar eene gangbare rede om dien te verbreken, geen tweede vonnis van zijne eedgenooten afwachten. Maar het congres? Tijd gewonnen is veel gewonnen. Terwijl het financieel geruïneerde Oostenrijk, met een ten oorlog gereed staand hoogst kostbaar leger, in zijn schuldenlast verzinkt, tracht men Duitschland er van los te maken, hetgeen te makkelijker valt, omdat Duitschland voor het Oostenrijksche despotisme geen sijmpathie gevoelt; de gevreesde coalitie van 1813, die de Oostenrijksche pers met de geestelijkheid aan het hoofd heeft getracht in het leven, verdwijnt dan van zelf en de kans, om voor goed voor sluipmoordenaars beveiligd te worden zal schooner staan dan thans." V.

Berigten van verschillenden aard.

De berigten uit Engelsch-Indie ontvangen, en afgezonden van Calcutta den 22 Februarij, luiden gunstig. Het koningrijk Oude blijft voortdurend in rust verkeeren. Tot den 12 hadden de britsche autoriteiten daar bijeenverzameld 378 kanonnen en 975.000 andere wapenen van alle soort, en waren 456 forten vernield. De begum en Nena-Sahib bevinden zich nog in Nepaul. De

opstandelingen in Midden-Indie, onder bevel van Tantia-Topee, hebben Gassoondah in de asch gelegd. Berigten uit Indore van 18 Februarij houden in dat 4 generaals, verscheidene officieren en 6000 opstandelingen zich aan den rajah Brikaneer hebben overgegeven. De troepen van den rajah Punnah zijn in Bundelkund geslagen geworden. In de noordwestelijke provinciën en Bengalen heerscht rust.

De Kamer van Koophandel te Belfast (Engeland) heeft zich tot den raad van Indie gewend, ten einde maatregelen te nemen om de vlaskultuur in Indie te bevorderen. Het groot gewigt van dit onderwerp wordt door den minister voor de Indische aangelegenheden erkend en gewezen op het werk van dr. Forbes Royle over de vezelachtige gewassen van Indie.

In een Australisch blad komt de mededeeling voor, dat men in het Zuidelijk gedeelte van Australie zeer goed gelukte proeven met suikeraanplantingen genomen heeft. Hiermede kan nu wel niet gezegd worden dat Australie met zijne hooge arbeidsloonen tegen de West-Indische planters zal kunnen concurreren; niettemin blijft het van belang dat de bodem van Australie ook voor de suiker-cultuur geschikt is.

De heer J. B. Lindsay, te Dundee, heeft proeven afgelegd met de door hem gedane uitvinding van telegraphische berigten, zonder behulp van metalen draden, door het water over te brengen. De woorden zijn met juistheid overgeseind op afstanden van 75 tot 500 voet. Er waren vele personen daarbij aanwezig. De volgende proeven zullen bestaan in het seinen naar de overzijde van de Tay, in de nabijheid van Perth, waar de rivier 1000 voet breed is.

De beroemde papierfabrikant Walleston, die bij Londen drie groote, op verren afstand van elkander gelegen fabrieken bezit, heeft deze door een eigen telegraaf in verbinding gebragt. De dubbele draad gaat over de daken der huizen en is op eene eigene wijze aan sommige vastgehecht. Zij heeft eene lengte van 4894 yards (4475 Ned. ellen). De kosten hebben 50 p. st. (*f* 600) per mijl bedragen.

Onder de berigten van den *Moniteur* trekt een besluit de aandacht, dat niet zonder politieke beteekenis is. De menigvuldige klagten over den invloed, dien de roomsche geestelijkheid op Fransche prefekten uitoefende, wanneer van deze toestemming tot het openen van een protestantsch kerkgebouw verlangd werd, zoodat zulk een verzoek geweigerd werd, heeft den keizer doen besluiten, voortaan zelf de aanvraag in te willigen en de beslissing niet te doen afhangen aan de stemming eens prefekts.

Het Italiaansche patriotisme doet zich onder allerlei vormen kennen. Een schilder te Nizza heeft zich, bij aankondiging in het daar verschijnende blad *la Terre promise*, aangeboden kosteloos het portret te vervaardigen van elken huisvader, die onder de wapens geroepen wordt en uittrekt.

Van de Sardinische zijde blijft men op den oorlog rekenen, zoo als wederom blijkt uit het feit, dat al de Piemontesche soldaten, aan welke tijdelijk verlof verleend was, deel uitmakende der ligtingen van 1828 tot 1832, en die te Marseille gevestigd waren, bevel hebben bekomen onmiddellijk deze stad te verlaten en den 25 Maart bij hunne korpsen present te zijn. Die datum is merkwaardig, wanneer men in aanmerking neemt een feit, hetwelk velen ontgaan is, en dat welligt de aanleiding is van alle bestaande verwikkelingen, namelijk dat *den 27 Maart eindigt de tienjarige wapenstilstand*, na den slag van Novara, tusschen Oostenrijk en Sardinie gesloten.

De *Moniteur* berigt, dat de heer Guérin-Méneville aan den keizer de voortbrengselen heeft getoond van de nieuwe chinesche zijdewormen, die hij in Frankrijk ingevoerd en inheemsch gemaakt heeft, en die in de open lucht bijna zonder moeite, niet op moerbezieënboomen maar op twee uit Japan afkomstige heesters gekweekt worden. De keizer heeft met belangstelling deze nieuwe zijde beschouwd, welke met zoo weinig kosten kan worden voortgebragt, dat zij een artikel van verbruik voor alle volksklassen zal kunnen worden. Aangezien de Fransche landbouwers thans door de heerschende ziekte der gewone zijdewormen veel schade lijden, heeft de keizer bevolen proeven te nemen, met het doel om die teelt, welke eene bron van rijkdom voor Frankrijk en Algerie kan worden, te verbreiden.

De *St. Paul*, een fransch schip van Havre, is op reis van China naar Australie, bij het eiland Adèle, totaal verongelukt. Aan boord waren, behalve de bemanning, 326 chinesche passagiers, die allen benevens vele Franschen door de menschenetende volksstammen van dat eiland werden vermoord en verslonden. Als door een wonder was het den kapitein, Pinard, en acht zijner mannen gelukt naar Nieuw-Caledonie te ontkomen.

Te Havanna is onlangs aangekomen de Fransche stoomboot *François I*; zij was met ca. 1000 koelies uit China vertrokken; er zijn gedurende de reis 152 overleden. Ook meldt men de aankomst van het Ned. schip *Maria Elisabeth*, kapitein Jonker, die met ca. 500 koelies uit China vertrokken was, en waarvan slechts 27 man gedurende de reis, die 107 dagen geduurd heeft, overleden waren.

De *Vossische Zeitung* berigt, dat zij het volgende schrijven van den beroemden Alexander von Humboldt ter openbare mededeeling heeft ontvangen: »Lijdende onder den druk eener nog steeds toenemende correspondentie, jaarlijks gemiddeld op 1600 a 2000 nommers gerekend, — zijnde brieven, gedrukte stukken over onderwerpen die mij geheel vreemd zijn, handschriften ter beoordeeling mij toegezonden, ontwerpen betreffende landverhuizing en koloniale aangelegenheden, modellen, werktuigen en naturaliën, aanvragen omtrent luchtscheepvaart, uitbreiding van autografische verzamelingen, aanbiedingen tot mijne huisselijke verpleging, mijne uitspanningen, enz. — wensch ik nog eenmaal bij allen, die mij hunne welwillendheid betoonen, openlijk er op aan te dringen, dat zij het hunne er aan toe brengen om te maken, dat men zich in de beide continenten minder met mijn persoon bezig houde en mijn huis niet langer als een adres-kantoor beschouwe, opdat mij, bij mijne afnemende ligchaamskrachten en geestvermogens, eenige rust en tijd tot eigene werkzaamheden kunne overblijven. Mogt deze bede om redding, tot welke ik slechts ongaarne en eenigzins laat ben overgegaan, mij toch niet liefdeloos ten kwade geduid worden!

Graaf de Chasseloup-Laubat, de nieuwe fransche minister van Algerie en de koloniën, is in 1805 te Alessandria in Sardinie geboren, werd in 1828 tot auditeur der 2e klasse bij den raad van state, in 1830 tot adjudant van Lafayette benoemd, in welke betrekking hij eene tijdelijke zending naar Algerie volbragt. In 1837 werd hij afgevaardigde van Marennes (departement der Neder-Charente), en in het volgende jaar lid van den raad van state. Sedert 1852 is hij lid van het Wetgevend Ligchaam, en bij de instelling van den hoogen raad voor Algerie werd hij een der leden van dat kollegie. Onlangs heeft de heer Chasseloup-Laubat den ministerraad bijgewoond, onder 's keizers voorzitting gehouden.

De *North China Herald* behelst berigten uit Japan (Nagasaki) die tot 31 December loopen. De Japansche commissarissen, die naar Washington zullen vertrekken, om de ratificatiën van het Amerikaansche tractaat uit te wisselen, zijn benoemd. Het zijn Nagaai Genba no Kami, minister van marine, en Twa Say Higo no Kami, keizerlijk inspecteur. Eerstgenoemde moet een geleerd en verlicht man zijn, die door eenige officieren van de Nederlandsche marine in de algebra, mathesis en scheepvaartkunde is onderwezen. In 1857 bragt hij de stoomboot *Soembing*, zonder hulp van Europeanen, met Japansche ingenieurs en zeelieden, van Nagasaki naar Jeddo. Hij was ook een der commissarissen, belast met het sluiten der laatste tractaten. Ook Twa Say Higo moet een verstandig man zijn.

Het Russische consulaat zal in den loop van dit jaar naar Kanagowa verplaatst worden. Het Russische fregat *Askold* onderging reparatiën te Nagasaki.

De cholera had op eene vreeselijke wijze in het noordelijk gedeelte van Japan gewoed. Te Jeddo alleen werden de sterfgevallen in eene maand op 150,000 begroot. Alissima en Odowara hebben ook veel geleden. Daar deze ziekte zich had geopenbaard kort na de komst der vreemde gezantschappen te Jeddo, was het volk tot de meening gekomen dat de ziekte door de Europeanen in het land was gebragt. Sommigen beschouwden het zelfs als eene straf voor de openstelling van Japan voor de vreemdelingen. Bij het afzenden der laatste berigten werd de ziekte minder hevig.

Op Haiti schijnt de bevolking zeer tevreden met de republiek, doch niet over de schatkist, die zich in een benarden toestand bevindt en het nieuwe bestuur had zich genoodzaakt gezien, om de reeds afgeschafte hooge regten op de koffij weder in te voeren.

In de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bestaat het voornemen om eene wetenschappelijke reis naar de Noordpoolzee te doen bewerkstelligen. W. Shorswood te Philadelphia heeft aan vele geleerde maatschappijen in Amerika en Europa daarvan bij circulaire kennis gegeven, met uitnoodiging om aan de deelgenooten der reis, die 2½ jaar zal duren, alle aanwijzingen te verstrekken, die dienstbaar kunnen zijn ter bevordering der kennis van de natuurlijke geschiedenis, gesteldheid en meteorologie van onzen aardbol.

Handels-Berigten.

Rotterdam, 30 *Maart.*

Suiker, met slappe kooplust. In Surinaamsche ging niets om.

Koffij, bleef zeer gevraagd, maar de omzet werd door gebrek aan voorraad beperkt.

Katoen, met goede stemming, doch er gaat weinig om in afwachting der N. H. M. veiling.

Kakao, flaauw.

Publieke Veilingen.

Door den Vendumeester J. C. GOMPERTS.
Op DONDERDAG den 28 April 1859.
Het Huis en Erf aan de Klipsteenen straat, Lr. A No. 247; aankomende de wed. J. G. Kramer geb. Brouwer.— ƒ 4,700 — J. C. van Weede, voor zijne minderj. Kinderen.

Burgerlijke Stand.

Van den 21 tot den 28 April 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:
Den 21, Carolina Jacoba Delmonte, 4 m. en 5 d. Den 22, Mozes David Sanches, 36 j. Den 24, Joseph Abraham Levij, 25 j. Den 25, Pieter Elburg, . j. Den 26. het Indiaansche kind Karel, 8 m. Den 28, Johannis Willem Heshuijsen, 34 jaren en 7 m.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 28sten dezer, de Fr. stoomboot *le Rapide*, kommandant Peron, van Cajenne.
Idem, de kol. schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 26sten dezer, de Nd. Am. Bark *Marij Broughton*, kapt W. E. Herick, lading: 233 vaten Suiker 336,117 pond, 126 vaten Melassie 16,694 gallons, 195 balen Kakao 28,940 pond, 210 Huiden 5,670 pond, en 1,485 pond oud Koper, voor exportatie 56 vaten en 1 oxhoofd Kakao, 7 vaten Nagelen en 2 dito Nageltakken.
Idem, de Nd. Am. Brik *Martha Worthington*, kapt. S. Center, lading: 51 vaten Suiker 74,553 pond, 155 vaten Melassie 21,903 gall. en 30 b Kakao 3,920 pond. Passagier: de minderj. J. J. H. Horst. Beiden naar Boston.
Den 28, de Eng. schoener *Waterlillij*, kapt. J. W. Johnson, lading: 16 balen Kakao 2,245 p., 4 vaten Rum 456 gall., 18 vaten Koorn 19,440 pond, 18 Huiden 485 pond, 12 pies ☐ Hout, 75 Ceder planken; uit het Entrepot: 1 pijp, 2 halve dito, 20 groene en 4 dubb. kelders Genever, 1 vat en 1 mand Bier, 10 m. buitenl. Sigaren en voor exportatie 10 vaten Arrowroot en 1 baal Gember.
Idem, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. J. Hajenius, lading: uit het Entrepot: 58 kelders Genever en 80 vaten Blom. Beiden naar Demerarij.

In Texel Gearriveerd:

Den 16 Maart, *Martina Adriana*, van 't Hoff.
Den 17den, *Theodora Josina*, Tjakkes.
Den 21 *Josephina*, Hofker.
Den 28, *Johannis Hermanus*, Wijgers.— Allen van hier.

Uit Texel naar herwaarts gezeild:

Den 19den Maart *Compagnie*, Kuiper.
Idem, *Stad Leeuwaarden*, Dijk.

Zeilklaar naar herwaarts:

Den 29 Maart, *Caspar de Robles*, van Slooten.

Te Amsterdam lagen in lading naar herwaarts:

Wilhelmina, Klint. *Equator*, Nienwenhuis. *Janna Adriana*, Franken. *Suriname*, Rijntjes. *Calijpso*, Nolles. *Josephina*, Hofker. *Eliza*, Visser. *Josephina Bernardina*, Bos.

Te London gearriveerd:

Den 19 Maart, *Nurserij Packet*, Orzanne, van Nickerie. Ligt derwaarts weder in lading.

Uit Liverpool gezeild:

Den 27 Maart, *Perserverance*, Wilson, naar herwaarts.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Plata, kapt. H. H. Koch, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit Ultimo dezer.
Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal. Sluit ULTIMO dezer.
Loreleij, kapt. Scholtens, adres bij M. M Curiel.
Juno, kapt, Rossberger, adres bij H. C. Levij.
Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.
Sagitta, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.
Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.
Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . .	ƒ 20—
voor zes maanden .	» 11—
» drie » .	» 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant	» —25
De prijs der Advertentie is per regel.	» —25